

Maandag 11 april

'Draag elkaars lasten...' (Gal. 6:2)(NBV21).

Een veilige plek om je last af te leggen.

Je hebt vast wel eens iets gezegd dat je achteraf liever niet had willen zeggen. Chuck Swindoll schrijft: 'We handelen impulsief en realiseren ons achteraf hoe dwaas we waren. Bovendien kwetsen we daarmee vaak degenen van wie we het meest houden. Dat alles gaat ons vervolgens dwarszitten en we vragen ons af hoe iemand ooit van ons kan houden, vooral God. Wanneer we zo beginnen te denken, moeten we eens gaan kijken naar het 'elkaar' principe in het Nieuwe Testament. Heb elkaar lief, bouw elkaar op, leef in vrede met elkaar, belijd elkaar je zonden, spreek met elkaar, vermaan elkaar, troost elkaar, bid voor elkaar. 'Draag elkaars lasten' (Gal. 6:2). Stel je twee bergwandelaars voor. De een heeft een lichte rugzak terwijl de andere arme ziel zwaar beladen is. Mogelijk koestert hij een langdurige wrok en vreet het aan hem. Of het betreft een verbroken relatie met een partner of met kinderen. Misschien zijn er ook nog onbetaalde rekeningen. De vraag is: waar kan hij heen om die last af te leggen? Samen met een paar honderd andere mensen in de kerk gaan zitten? Helpt dat? Niet echt. Wat hij nodig heeft is een plek waar persoonlijke aandacht is en waar iedereen eerlijk zijn hart kan uiten. Waar hij zich vrij zal voelen om zonder gêne zijn geheim kwijt te kunnen of om te vertellen waar hij mee tobt; waar iemand zal luisteren, hem zal helpen alles eruit te gooien en hem nieuwe kracht zal geven. Een soort vertrouwde kring om je heen, geen miniatuurkerkdienst. Een groep mensen die van Christus houdt en gelooft in het helpen van elkaar. Ze wijzen niet met de vinger, preken niet, vergelijken niet. Het zijn je broeders en zusters in Christus. Ben jij betrokken bij zo'n groep? Als dat niet het geval is, overweeg dan om je er bij eentje aan te sluiten of om zo'n groep op te starten.' Als je eenmaal begint te delen, zul je ontdekken hoeveel gemakkelijker de reis lijkt.

Dinsdag 12 april

'... u moet zichzelf niet hoger aanslaan dan u kunt verantwoorden. U moet verstandig over uzelf denken' (Rom. 12:3)(NBV21).

Je wilskracht begrijpen.

We overschatten vaak onze capaciteiten. We denken graag dat we álles kunnen. Maar hoe gedisciplineerd je ook bent of hoe hard je ook je best doet, zonder een gezonde inschatting van je capaciteiten loop je kans te mislukken. John Ortberg zegt: 'Wilskracht is maar beperkt. Je hebt geen afzonderlijke reservevoorraden voor verschillende gebieden. Daarom is een lange lijst van goede voornemens vrijwel zeker gedoemd te mislukken. Er is heel veel wilskracht voor nodig om bijvoorbeeld een afvalprogramma te volgen. Als je dan aan die lijst toevoegt: niet te veel uitgeven, mijn huis schoonhouden en elke week Calvijns Instituten lezen, gaat je dat sowieso niet allemaal lukken. Onze wil slijt vaak sneller dan ons lichaam.' Ortberg stelt voor: 1) Plan je belangrijkste taken voor de momenten waarop je wilskracht het sterkst is. Voor veel mensen is dat in de ochtend. Uit een onderzoek blijkt dat gevangenen een betere kans hebben op vervroegde vrijlating als hun zaak 's ochtends wordt behandeld, wanneer de rechter meer wilskracht heeft en meer geneigd is de mensen een kans te geven. 2) Gebruik wilskracht verstandig door niet te veel taken tegelijk op je te nemen, zelfs niet nadat je ervoor hebt gebeden. Over het algemeen werkt God via je wil, en Hij geeft je zelden een vrijbrief om de wetten van de door Hem geschapen eindigheid te negeren. 3) Stel doelen - maar niet te veel. Als we er een paar missen, drijven we misschien een beetje af, maar als we er te veel hebben, betekent dit dat we ons er zorgen over maken, minder presteren en emotioneel en fysiek lijden. 4) Onthoud dat de enige daad van je wil die wilskracht versterkt in plaats van verzwakt, overgave is. God heeft niet voor niets gebed, tijd van afzondering, aanbidding en meditatie bedoeld als middelen van herstel.

Woensdag 13 april

'Satan... zette David ertoe aan in Israël een volkstelling te houden' (1 Kron. 21:1)(NBV21).

De verantwoordelijkheid van een leider (1).

Pal na een grote overwinning op de Filistijnen maakte koning David een cruciale fout. In plaats van op God te vertrouwen voor zijn volgende veldslag, hield hij een volkstelling die bedoeld was om zijn militaire kracht te meten en zijn winstkansen te bepalen. Als gevolg daarvan kwamen zeventigduizend Israëlieten om. Dit verhaal leert ons drie zeer belangrijke lessen over de verantwoordelijkheid van een leider: 1) Als leider ben je Satans speciale doelwit. Hij weet dat hij via jou moet om bij anderen te kunnen komen, dus zal hij elke beschikbare strategie gebruiken om je neer te halen. 'Satan keerde zich tegen Israël en zette David ertoe aan een volkstelling te houden.' De doorsnee raad van bestuur zou het waarschijnlijk een goed idee hebben gevonden, maar God zag het als een daad van arrogantie en ongeloof. 2) Wees niet aanmatigend. Laat je laatste overwinning je niet overmoedig maken voor je volgende gevecht. Er zal nooit een tijd zijn dat je God niet nodig hebt! Het feit dat God David zojuist een grote overwinning had geschonken, had hem meer, niet minder afhankelijk van God moeten maken. Paulus schreef: 'Niet dat wij vanuit onszelf zo bekwaam zijn dat we dit als ons eigen werk kunnen beschouwen; onze bekwaamheid danken we aan God. Hij heeft ons geschikt gemaakt...' (2 Kor. 3:5-6). 3) Luister naar wijze raad. Joab, een van Davids generaals, waarschuwde hem dat hij een ernstige fout beging. 'Maar het woord van de koning was wet, dus ging Joab op weg' (1 Kron. 21:4). Je hebt misschien geweldige gaven, maar je hebt niet alle gaven. Waar jij blinde vlekken hebt, zien anderen vaak scherp. '... een keur van raadgevers brengt het [volk] tot bloei' (Spr. 11:14), dus luister naar de mensen die God in je leven heeft geplaatst om je te leiden en te beschermen.

Donderdag 14 april

'Onze bekwaamheid danken we aan God. Hij heeft ons geschikt gemaakt...'
(2 Kor. 3:5-6)(NBV21).

De verantwoordelijkheid van een leider (2).

David was op dreef. Hij bleef strijd na strijd winnen. Hij had de 'Midas-aanraking'; alles wat hij aanraakte veranderde in goud! Maar succes kan je naar het hoofd stijgen, en David was daar niet van vrijgesteld. Hij begon zich af te vragen: 'Hoe sterk zijn we eigenlijk?' Toen liet hij een telling houden en ontdekte wat hij had: 'één miljoen honderdduizend mannen die de wapens konden hanteren' (1 Kron. 21:5). Dat zou ieder van ons kunnen verleiden om te denken: met een leger van deze omvang en gezien onze al behaalde successen hoeven we toch niet om Gods hulp te bidden of Hem om een plan te vragen? Dat was het moment waarop God tussenbeide kwam en David veroordeelde, en zeventigduizend Israëlieten vonden onnodig de dood (zie v. 14). Dus hier is nog een ander aspect van leiderschap waar je je bewust van moet zijn: jouw fouten kunnen anderen schaden. Je bent niet alleen verantwoording schuldig aan degenen die boven je staan; je bent ook verantwoordelijk voor degenen onder je. Immers, als jouw goede beslissingen het vermogen hebben om mensen te zegenen en te leiden, kunnen jouw slechte beslissingen hen schaden. 'David zei tegen God: 'Ik was het toch die opdracht heeft gegeven tot een volkstelling? Ik ben het die gezondigd heeft; ik ben het die verkeerd heeft gehandeld.... Hef uw hand toch op tegen mij en mijn familie, in plaats van uw volk met deze plaag te treffen' (v. 17). Genadig verhoorde God Davids gebed, en het oordeel over Israël werd opgeheven. Dus je hebt Gods leiding nodig voor jezelf, voor de mensen om je heen, en om je de genade te geven om verantwoordelijkheid te nemen wanneer je faalt. Probeer niet je mislukkingen te verbergen, anderen de schuld te geven of voor God weg te rennen. Erken ze, leer ervan en word wijzer.

Het Woord voor Vandaag – week 15

Vrijdag 15 april - Goede Vrijdag

'Ze... vlochten een kroon van doornakken en zetten die op zijn hoofd' (Matt. 27:29)(NBV21).

Hij deed het met jou in gedachten.

Hymne schrijver Isaac Watts schreef: 'Aanschouw Hem, hoofd en hand en voet, verwond en overstelpt van bloed! Vond reinheid ooit zo schandlijk loon; ooit liefde zulk een doornenkroon?' Jezus droeg een doornenkroon zodat jij een kroon van glorie kon dragen. Doornen in de Bijbel vertegenwoordigen zonde. In Eden, toen Adam en Eva ongehoorzaam waren, zei God: 'Vervloekt is de akker... Dorens en distels zullen er groeien...' (Gen. 3:17-18). Later zei Hij tegen Israël dat, als ze het land niet zouden zuiveren van hun vijanden, die zouden worden tot dorens in hun ogen en tot stekels in hun zij (zie Num. 33:55). Salomo waarschuwde: 'Wie de verkeerde weg gaat, treft dorens en valstrikken aan' (Spr. 22:5). En Jezus waarschuwde: 'Aan hun vruchten zul je hen herkennen. Men plukt toch geen druiven van doornstruiken...' (Matt. 7:16). Een bekende auteur schrijft: 'De doornenkroon die Jezus droeg, vertegenwoordigde al onze zonden. Terwijl wij gevangen zaten in de braamstruiken van afgunst, boosheid, schaamte, ontmoediging, schuld, bitterheid en onverzoenlijkheid, werd Jezus, die geen zonde kende, 'een zoenoffer voor onze zonden' (zie 1 Joh. 4:10). Niet één keer gebruikte Christus zijn bovennatuurlijke krachten voor persoonlijk comfort. Met slechts één woord had Hij de harde aarde in een zacht bed kunnen veranderen, het speeksel van zijn aanklagers terug in hun gezicht kunnen gooien en de hand van de soldaat die de doornen had gevlochten, kunnen verlammen. Maar dat deed Hij niet. In plaats daarvan: 'heeft Hij het document met voorschriften waarin wij werden aangeklaagd, nietig verklaard en het weggedaan door het aan het kruis te nagelen' (Kol. 2:14). En Hij deed het met jou in gedachten. Hoe bijzonder!

Zaterdag 16 april

'Dood, waar is je angel' (1 Kor. 15:55)(NBV21).

De opstanding; Gods 'undercover' operatie.

In het Engels is het woord voor angel of prikkel (HSV) 'sting'. Dat betekent echter ook valstrik en een 'sting operation' is een operatie waarbij undercover-agenten de slechterik in de val laten lopen om hem te kunnen ontmaskeren. En eigenlijk is dat wat God deed met Satan bij het kruis. Drie dagen lang leek het alsof Satan had gewonnen. Toen stond Jezus op uit de dood en gooide zijn plannen overhoop: 'Hij heeft de overheden en de machten ontwapend, die openlijk te schande gemaakt en daardoor over hen gezegevierd' (Kol. 2:15)(HSV). Waar Satan het meest bang voor was, de geboorte van een kerk met de macht om de wereld te veranderen door het evangelie, was uitgekomen. 'Geen van de machthebbers van deze wereld heeft de wijsheid gekend; zouden ze haar wel hebben gekend, dan zouden ze de Heer van alle luister niet hebben gekruisigd' (1 Kor. 2:8). Christus' vijanden probeerden zelfs te voorkomen dat de waarheid over de opstanding naar buiten zou komen: '... ze besloten de soldaten een flinke som geld te geven en hun op te dragen: 'Zeg maar: 'Zijn leerlingen zijn 's nachts gekomen en hebben Hem heimelijk weggehaald terwijl wij sliepen.'... Ze namen het geld aan en deden zoals hun was opgedragen' (Matt. 28:12-15). Wanneer iemand gehaat wordt komt daar normaal gesproken een eind aan wanneer die persoon sterft. Dus waarom haten sommige mensen Jezus dan? Omdat de opstanding het ultieme bewijs is dat Hij Heer is! Het is zelfs zo dat er geen redding voor je is tenzij je in de opstanding gelooft: 'Als uw mond belijdt dat Jezus de Heer is en uw hart gelooft dat God Hem uit de dood heeft opgewekt, zult u worden gered. Als uw hart gelooft, zult u rechtvaardig worden verklaard; als uw mond belijdt, zult u worden gered' (Rom. 10:9-10).

Zondag 17 april – Pasen

‘... dat Hij op de derde dag is opgewekt, zoals in de Schriften staat...’ (1 Kor. 15:4)(NBV21).

De opstanding vraagt om een beslissing.

[Paulus geeft door wat hij heeft ontvangen]: ‘... dat Christus voor onze zonden is gestorven, zoals in de Schriften staat, dat Hij is begraven, dat Hij op de derde dag is opgewekt, zoals in de Schriften staat, en dat Hij is verschenen aan Kefas [Petrus] en vervolgens aan de twaalf. Daarna is Hij verschenen aan meer dan vijfhonderd broeders en zusters tegelijk... Vervolgens is Hij aan Jakobus verschenen en daarna aan alle apostelen. Pas op het laatst verscheen Hij ook aan mij...’ (zie 1 Kor. 15:3-8). Enkele van de grootste intellectuelen uit de geschiedenis begonnen als atheïst maar stelden uiteindelijk hun vertrouwen in Christus. Waarom? Ze hebben het bewijs onderzocht! Als Jezus was wie Hij beweerde te zijn, de vleesgeworden God, die een menselijke vorm aannam, voor onze zonden stierf en weer opstond, dan wisten ze dat ze een levensveranderende beslissing moesten nemen: Hem accepteren of Hem afwijzen. En jij moet diezelfde beslissing nemen. Petrus zei op de Pinksterdag tegen zijn toehoorders: ‘Deze Jezus... hebt u door goddelozen laten kruisigen en doden. God heeft Hem echter tot leven gewekt...’ (Hand. 2:23-24). ‘... ze vroegen aan Petrus en de andere apostelen: Wat moeten we doen, broeders?’ Petrus antwoordde: ‘Kom tot inkeer...’ (Hand. 2:37-38). Die dag werden drieduizend zielen voor Christus gewonnen en ontstond de kerk. Hier draait het allemaal om: Jezus stierf voor jouw zonden en stond weer op om als pleitbezorger jou te vertegenwoordigen voor de troon van God. Als je verstandig bent, aanvaard je Hem als je Heer en Verlosser, en dan mag je weten dat Hij je nu leven in overvloed zal geven en later eeuwig leven in de hemel.